

Man står med sit syge barn, og man bliver sat over for det valg.

Det spørgsmål, jeg vil stille, og som jeg egentlig er lidt spændt på at høre fru Sophie Hæstorp Andersens svar på, er: Skal forældrene så vælge det sunde fra, fordi de skal helbrede deres barn? Eller skal man tage et mindre godt æg for at kunne helbrede sit barn? De forældre kan jo godt få børn uden kunstig befrugtning, så hvis formålet er at få børn, som de elsker lige så højt, som det blev beskrevet før, så ville man jo aldrig bruge denne her metode; det sker, fordi man skal behandle. Så hvad mener fru Sophie Hæstorp Andersen at hun selv ville anbefale i en sådan situation?

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg kan personligt ikke vide, hvad jeg selv ville vælge i den pågældende situation. Vi kan heller ikke vide, hvad forældre, der står i den situation, vil gøre. Det må være op til dem og deres selvbestemmelsesret, op til den enkelte kvinde, der har fået tilbuddet om at få et barn og muligheden for stå i en situation, hvor man måske ved ægsortering kan finde samme vævstype. Det må være op til den kvinde i samarbejde med sin mand at diskutere, om de så vil vælge at afstå helt fra at få et barn, eller om de vil vælge at få et barn, der ikke har samme vævstype, og som ikke kan være med til at redde det livstruende syge barn, men som dog trods alt er et nyt barn til familien.

Det er ikke et valg, jeg kan foretage. Det er heller ikke et valg, jeg mener vi skal foretage her i Folketinget. Vi skal alene tage stilling til, om den mulighed skal gives dette par eller den mulighed ikke skal gives, og Socialdemokraterne mener, at vi skal give den.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Vil det sige, at Socialdemokraterne synes, det er o.k., hvis man vælger et mindre sundt æg? Nu forudsætter vi, at hele behandlingen kan lykkes. Fru Sophie Hæstorp Andersen var sammen med mig til høringsen og hørte udmærket godt, jeg tror, det var Høst Hansen sige, at der var promillers chance, og jeg har ikke fået data, jeg har kun fået gisninger imod det.

Lad os nu sige, behandlingen kan lykkes, så vil Socialdemokratiet være villig til at tillade, at man vælger et mindre levedygtigt, et mindre sundt æg, fordi det har vævsforligelighed; man

vil tillade det; man siger, det er op til moderen at afgøre, hvilket æg hun i givet fald vil have sat ind. Det er det, man siger.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nej, det er ikke det, vi siger. Det spørgsmål, jeg konkret fik stillet, var: Hvis nu der ikke findes et sundt æg, der er vævsforligeligt, skal familien så vælge at få et barn eller ej? Og til det, siger jeg, at det må være op til kvinden selv.

I det tilfælde, jeg hører her, hvor der ikke findes et æg, der er rask, eller et æg, som har den samme vævstype, og som samtidig er af en god nok kvalitet, så vil jeg sige: Jamen vi har den yderste ekspertise i det her land med hensyn til fertilitetsbehandling til at vurdere, om det her kan lade sig gøre eller ej. Jeg har stor tiltro til, at læger på det her område ikke forsøger sig med noget, som ikke er muligt og ikke kan lade sig gøre. Og den anden tiltro, jeg har, er, at naturen indimellem lader sådanne ting gå deres gang, og hvis et æg er af en sådan beskaffenhed, at det ikke vil kunne blive til noget som helst, ja, så går det tabt, og så er der ikke noget at gøre ved det.

Det, vi kan give herfra, er noget håb om, at noget kan lade sig gøre, men vi kan ikke tage skuffelsen fra folk, når noget ikke kan lade sig gøre.

Kl. 17.55

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Vedrørende sandsynligheden kan jeg da oplyse fru Sophie Hæstorp Andersen om, at i England er der foretaget et indgreb af den her slags, og det mislykkedes altså. Og det har vi fra autoritativ kilde.

Fru Sophie Hæstorp Andersen sagde også: Vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at behandle, så længe et andet menneske ikke lider overlast. Det er jo et meget åbent spørgsmål, hvad det betyder ikke at lide overlast, når vi tænker på det kommende barn.

Der skriver ti medlemmer af Det Ethiske Råd, at det kommende barn i udgangspunktet alene anvendes som middel og ikke er et mål i sig selv, og at det er en krænkelse af barnet, og på længere sigt kan det også bidrage til at ændre vores opfattelse af mennesket og familien. Så det er altså ikke så enkelt, at man bare siger: Jamen vi tager ikke noget fra barnet, som det skal bruge, eller det er jo celler, som alligevel ...